Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

29 октомври 2015 година*

„Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Членове 203 и 204 — Режим на външен транзит в Общността — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Членове 365, 366 и 859 — Възникване на митническо задължение — Наличие на отклонение от митническия надзор — Неизпълнение на задължение — Пропуск да се прекрати транзитният режим — Извеждане на стоките извън митническата територия на Европейския съюз“

По дело C-319/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия, Нидерландия) с акт от 13 юни 2014 г., постъпил в Съда на 3 юли 2014 г., в рамките на производство по дело

B & S Global Transit Center BV

срещу

Staatssecretaris van Financiën,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: T. von Danwitz (докладчик), председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на пети състав, D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász и C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: M. Szpunar,

секретар: M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 май 2015 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за B & S Global Transit Center BV, от B. Boersma, юрисконсулт,

— за нидерландското правителство, от M. Bulterman, M. Noort и C. Schillemans, в качеството на представители,

— за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

* Език на производството: нидерландски.

— за Европейската комисия, от L. Grønfeldt и H. Kranenborg, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 юли 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване е относно тълкуването на членове 203 и 204 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 7, стр. 15, наричан по-нататък „Митническият кодекс“), както и на някои разпоредби от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“), и по-специално на членове 365 и 859 от Регламента за прилагане в редакцията му след приемането на Регламент (ЕО) № 993/2001 на Комисията от 4 май 2001 г. (ОВ L 141; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 14, стр. 5, наричани по-нататък съответно „член 365 от Регламента за прилагане“ и „член 859 от Регламента за прилагане“), както и на член 366 от Регламента за прилагане в редакцията му след приемането на Регламент (ЕО) № 1192/2008 на Комисията от 17 ноември 2008 г. (ОВ L 329, стр. 1, наричан по-нататък „член 366 от Регламента за прилагане“).

2 Запитването е отправено във връзка със спор между B & S Global Transit Center BV (наричано по-нататък „B & S“) и Staatssecretaris van Financiën (държавният секретар по финансите) относно митни сборове, дължими от B & S, тъй като то е отклонило стоките от митнически контрол, като е пропуснало да приключи режима на външен транзит в Общността (наричан по-нататък „транзитният режим“), под който е оформило стоките.

Правна уредба

Митническият кодекс

3 Член 37 от Митническия кодекс постановява:

„1. От момента на въвеждането на митническата територия на Общността стоките са под митнически надзор. Те могат да бъдат обект на митнически контрол в съответствие с действащите разпоредби.

2. Стоките остават под митнически надзор до определяне на митническия им статут, като при необщностните стоки и без да се засяга член 82, параграф 1, те остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статут или до въвеждането им в свободна зона или в свободен склад, или до реекспортирането им или унищожаването им, съгласно член 182“.

4 Член 91, параграф 1 от този кодекс има следното съдържание:

„Режимът външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика;

[…]“.

5 Съгласно член 92 от този кодекс:

„1. Режимът външен транзит приключва, а задълженията на титуляря са изпълнени, когато стоките, поставени под [този режим,] и изискваните документи[…] се представят в митническата служба по направление в съответствие с разпоредбите за въпросния режим.

2. Митническите органи освобождават режима, когато са в състояние да установят, на основание сравнение на данните, с които разполага митническа служба по изпращане[,] с тези, с които разполага митническата служба по направление, че режимът е приключил правомерно“.

6 Съгласно член 96, параграф 1 от същия кодекс:

„Задълженото лице е титуляр[я]т на режима външен транзит в Общността. То е длъжно:

а) да представи стоките в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране;

б) да спазва разпоредбите за режима външен транзит в Общността“.

7 Съгласно член 203 от Митническия кодекс:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

— отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на отклонението на стоките от митнически надзор.

3. Длъжникът е:

— лицето, отклонило стоките от митнически надзор,

[…]“.

8 Съгласно член 204, параграф 1 от този кодекс:

„Вносно митническо задължение възниква […] при:

а) неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове при временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени;

[…]

[в случаи, различни от посочените в чл. 203] освен когато се установи, че нередностите нямат [реални последици за] правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим“.

9 Съгласно член 239 от посочения кодекс:

„1. Възстановяване или опрощаване на вносни или износни сборове се извършва и в случаи, различни от тези по членове 236, 237 и 238:

— които се определят съгласно процедурата на комитета,

— които произтичат от обстоятелства, които не предполагат недобросъвестно поведение или груба небрежност от страна на заинтересуваното лице. Случаите, в които може да се приложи тази разпоредба, както и процедурата, която трябва да се следва за тази цел, се определят съгласно процедурата на комитета. Възстановяването или опрощаването могат да подлежат на специални условия.

2. Възстановяването или опрощаването на сборове на основанията, посочени в параграф 1, се разрешава при подаване на молба във въпросното митническо учреждение преди изтичането на дванадесет месеца, считано от датата на уведомяване на длъжника за тези сборове.

Въпреки това, митническите органи могат да разрешат удължаване на този срок в изключителни случаи, които са надлежно обосновани“.

Регламентът за прилагане

10 Член 365 от Регламента за прилагане, в сила до 30 юни 2009 г., предвижда:

„1. Когато копие № 5 на транзитната декларация не се върне на митническите органи на отправната държава членка в срок от два месеца от датата на приемане на декларацията, тези органи известяват титуляр[я] и изискват от него да представи доказателство за приключване на процедурата.

1a. Когато се прилагат разпоредбите на раздел 2 — подраздел 7 и в регламентирания краен срок за представяне на стоките през митническата служба по направление, митническите органи на отправната/ите държава/и членка/и не са получили известието за „авизо“, то тези органи известяват бенефициера и изискват от него да представи доказателство за преустановяване на режима.

2. Доказателството, посочено в параграф 1, което удовлетворява при представяне митническите органи, е документ[,] утвърден от митническите органи на държавата членка по направление, посочващ точно стоките и изрично съобщаващ за представянето им в митническата служба по направление, или когато се прилага член 406, съответно представянето им на одобрения получател.

3. Митническият режим на вътрешен транзит се счита за приключен, когато титуляр[я]т представи задоволителен за митническите органи митнически документ, издаден от трета страна, по силата на който стоките се по[…]ставят под признат митнически режим, или копие или фотокопие от такъв документ, установяващ идентичността на стоките. Копията или фотокопията трябва да са заверени като автентични копия от органа, заверил оригиналните документи, от заинтересованите служби на съответните трети страни или от службите на някоя от държавите членки“.

11 Член 366 от Регламента за прилагане, в сила от 1 юли 2008 г., гласи следното:

„1. Доказателството за това, че режимът е завършил в посочените в декларацията срокове може да бъде представено от отговорното лице по задоволителен за митническите органи начин, под формата на заверен документ от митническите органи на държавата членка [по] получаване, в който се идентифицират съответните стоки и се посочва, че те са представени в получаващото митническо учреждение, или, когато се прилага член 406 — пред одобрения получател.

2. Счита се също така, че режимът общностен транзит е завършен, ако отговорното лице представи по задоволителен за митническите органи начин един от следните документи:

а) митнически документ, издаден в трета страна, за определяне на митническо направление на стоките;

б) документ, издаден в трета страна, заверен от митническите органи на тази страна, който удостоверява, че стоките се считат за намиращи се в свободно обращение в съответната трета страна.

3. Посочените в параграф 2 документи могат да бъдат заменени с копия или фотокопия, които са заверени като верни с оригинала от органа, заверил оригиналните документи, органите на съответните трети страни или органите на някоя от държавите членки“.

12 Член 859 от Регламента за прилагане гласи следното:

„Следните пропуски не оказват [реални последици за] правилното функциониране [на] временното складиране или на съответния митнически режим [по] смисъла на член 204, параграф 1 от [Митническия] [к]одекс[…], при условие че:

— не представляват опит за [отклонение] на стоките от митнически [надзор],

— не предполагат явна небрежност от страна на заинтересован[ото] лице, и

— всички формалности, необходими за [митническото оформяне] на стоките се извършат впоследствие:

[…]

б) За стоки на временно складиране или поставени под митнически режим, извеждането на тези стоки от митническата територия на Общността или въвеждането им в свободна зона с митнически контрол от вид I по смисъла на член 799 или в свободен склад без изпълнение на необходимите формалности;

[…]“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

13 На 3 юли 2006 г., на 13 август 2007 г. и на 18 декември 2007 г. B & S, доставчик на услуги, в качеството си на главно задължено лице, подава по електронен път декларации за поставяне на хранителни стоки под транзитен митнически режим. Във всяка от тези декларации като митническа служба по изпращане е посочена службата в Моердейк (Нидерландия), а като митнически служби по направление съответно са посочени тези в Бремерхавен (Германия), в Антверпен (Белгия) и отново — в Бремерхавен.

14 С писма от 4 август 2006 г., от 26 септември 2007 г. и от 24 януари 2008 г. митническата служба по изпращане уведомява B & S, че не е получила нито необходимия екземпляр от декларацията, предназначен за връщане, нито електронното съобщение, което следва да бъде върнато на митническата администрация. В изпълнение на искането на тази служба да бъдат представени доказателства, че тези режими са приключили правомерно, B & S представя редица търговски транспортни документи, озаглавени „bills of lading“.

15 В отговор на уведомление за разследване, изпратено от данъчния и митническия инспектор към данъчната администрация (Inspecteur van de Belastingdienst (наричан по-нататък „inspecteur“), митническите служби по направление посочват, че при тях не са представяни съответните документи относно транзита. При тези условия, като счита, че представените от B & S търговски документи не съответстват на член 365 или 366 от Регламента за прилагане, поради което не можело да се смята, че транзитните режими са били приключени, като се позовава на член 203 от Митническия кодекс, инспекторът издава — съответно на 24 май 2007 г., на 1 юли 2008 г. и на 4 ноември 2008 г. — на B & S постановления за принудително събиране на митнически задължения, тъй като приема, че то било отклонило разглежданите стоки от митническия надзор.

16 B & S обжалва по административен ред две от постановленията, а по отношение на третото иска да му бъдат възстановени платените суми. Във връзка с това B & S представя допълнителни документи, и по-специално обратни разписки за получаването на съответните стоки, издадени от техните получатели, а именно Силите за сигурност на Организацията на обединените нации (ООН) в Абиджан (Кот д'Ивоар), Въоръжените сили на Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО) в Кабул (Афганистан) и Силите за сигурност на ООН в Порт-о-Пренс (Хаити). Тъй като не намира за задоволителни тези нови документи, инспекторът потвърждава посочените постановления.

17 B & S обжалва решенията на инспектора по съдебен ред пред Rechtbank Haarlem (Районен съд, Харлем). Последният отменя тези решения с мотива, че представените от B & S документи позволявали да се установи наличието на неизпълнение на задължение без реални последици за правилното функциониране на този митнически режим по смисъла на член 204, параграф 1, буква a) от Митническия кодекс във връзка с член 859, точка 6 от Регламента за прилагане, тъй като представените документи доказвали, че стоките били напуснали митническата територия на Европейския съюз.

18 Инспекторът подава въззивна жалба срещу това решение на Rechtbank Haarlem (Районен съд, Харлем) пред Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд, Амстердам). Този съд приема, на първо място, че инспекторът напълно основателно е приел, че никакви стоки по смисъла на членове 92 и 96 от Митническия кодекс не са били представени пред митническата служба по направление. По-нататък този съд констатира, че представените от B & S документи не отговарят на императивните изисквания, предвидени в член 365, параграф 3 или член 366, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане. Накрая, позовавайки се на решение Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90), Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд, Амстердам) постановява, че макар и стоките да са напуснали митническата територия на Съюза, пропускът да бъдат приключени транзитните режими съставлявал отклоняване на тези стоки от митническия надзор, във връзка с което се пораждало митническо задължение на основание на член 203 от Митническия кодекс.

19 B & S подава касационна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция, Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия). Този съд смята, че Gerechtshof te Amsterdam (Апелативен съд, Амстердам) с основание е приел, че разглежданите транзитни режими не са приключили по смисъла на член 92 от Митническия кодекс и не могат да бъдат считани за приключени по смисъла на член 365, параграф 3 или член 366, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане. Въпреки това, този съд приема, че решение X (C-480/12, EU:C:2014:329) може да се

разбира в смисъл, че се изключва възникването на митническо задължение на основание на член 203 от Митническия кодекс, когато бъде установено, че стоките не са били включени в икономическия оборот, без да се извърши митническото им оформяне.

20 В случай че неизпълнението на задължението за редовно приключване на транзитния режим не съставлява отклоняване на стоката от митнически контрол, запитващата юрисдикция поставя въпроса дали подобно нарушение може да се счита за правилно по смисъла на член 204, параграф 1, буква а) във връзка с член 859, трето тире и точка 6 от Регламента за прилагане.

21 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли членове 203 и 204 от Митническия кодекс във връзка с член 859 (и по-специално точка 6) от Регламента за прилагане да се тълкуват в смисъл, че в случаите, в които транзитният режим не е приключил, но въпреки това са били представени документи, доказващи, че съответните стоки са били изведени от митническата територия на Съюза, обстоятелството, че този режим не е приключил, не води до възникване на вносно митническо задължение на основание на отклоняването на стоките от митнически надзор по смисъла на член 203 от Митническия кодекс, но по принцип води до възникване на митническо задължение на основание на член 204 от посочения кодекс?

2) Следва ли член 859, точка 6 от Регламент № 2454/93 да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба се отнася единствено за неизпълнението на (едно от) задълженията във връзка с (ре)експорта на стоки, както е посочено в членове 182—183 от Митническия кодекс? Или частта от изречението „без изпълнение на необходимите формалности“ следва да се тълкува в смисъл, че „необходимите формалности“ включват и тези, които следва да бъдат изпълнени преди (ре)експорта, за да приключи митническият режим, под който са поставени стоките?

3) При утвърдителен отговор на последния въпрос, следва ли член 859, трето тире от Регламента за прилагане да се тълкува в смисъл, че неизпълнението на посочените във въпрос 2 по-горе митнически формалности не е пречка в случай като настоящия — в който с конкретни документи е доказано, че стоките са изведени от митническата територия на Европейския съюз, след като са превозени в рамките на Съюза — да се приеме, че е изпълнено изискването „всички формалности, необходими за регулиране на положението на стоките да се извършат впоследствие?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

22 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали членове 203 и 204 от Митническия кодекс трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че ако не е изпълнено задължението за представяне на стока, поставена под режим транзит в митническата служба по направление, по принцип възниква митническо задължение на основание на член 204 от този кодекс, а не на основание на член 203 от същия, когато съответната стока е изведена извън митническата територия на Съюза и титулярят на посочения режим не е в състояние да представи документите по член 365, параграф 3 или по член 366, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане.

23 Преди всичко следва да се отбележи, че от сведенията, предоставени от запитващата юрисдикция следва, от една страна, че разглежданите в главното производство стоки не са били представени пред митнически служби по направление, и от друга страна, че документите, представени от B & S на инспектора, посочени в точки 14 и 16 от настоящото решение, показват, че стоките действително са напуснали митническата територия на Съюза. Тази юрисдикция счита обаче, че тези документи не отговарят на изискванията за доказване по член 365, параграф 3 или по член 366, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане.

24 Въз основа на тези обстоятелства посочената юрисдикция стига до извода, че транзитните режими по главното производство не са приключили в съответствие с член 92, параграф 1 от Митническия кодекс и не могат да се разглеждат като приключени по смисъла на член 365, параграф 3 или на член 366, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане. Никоя от страните в производството пред Съда не поставя под въпрос тези изводи.

25 Що се отнася до съответните приложни полета на членове 203 и 204 от Митническия кодекс, следва да се припомни, че те са различни. Всъщност, докато първата разпоредба се отнася до действия, вследствие на които стоката е отклонена от митнически надзор, втората има за предмет неизпълнение на задължения и несъобразяване на свързани със съответните митнически режими условия, което не се е отразило върху митническия надзор (решение DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, т. 22).

26 От текста на член 204 от Митническия кодекс следва, че тази разпоредба се прилага само за случаите извън обхвата на член 203 от този кодекс (решение DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, т. 23).

27 Следователно, за да се определи въз основа на кой от тези два члена възниква вносно митническо задължение, преди всичко трябва да се провери дали разглежданите обстоятелства представляват отклонение от митнически надзор по смисъла на член 203, параграф 1 от Митническия кодекс. Само ако отговорът на този въпрос е отрицателен, могат да се приложат разпоредбите на член 204 от Митническия кодекс (решение DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, т. 24).

28 Що се отнася по-специално до понятието за отклонение от митнически надзор, което се съдържа в член 203, параграф 1 от Митническия кодекс, следва да се напомни, че съгласно практиката на Съда това понятие трябва да се разбира като включващо всяко действие или бездействие, в резултат от което се възпрепятстват, макар и само временно, достъпът на компетентния митнически орган до стоката под митнически надзор и упражняването на предвидения в член 37, параграф 1 от Митническия кодекс контрол (решение DSV Road, C-187/14, EU:C:2015:421, т. 25).

29 За да е налице отклонение от митнически надзор, е достатъчно стоката обективно да е била отклонена от евентуални проверки, без значение дали такива действително са били извършвани от компетентния орган (решение SEK Zollagentur, C-75/13, EU:C:2014:1759, т. 32).

30 С оглед на цитираната в точки 25—29 от настоящото решение съдебна практика, следва да се констатира, че положение като разглежданото в главното производство, описано в точки 23 и 24 от настоящото решение, попада в приложното поле на член 203 от Митническия кодекс, а не в приложното поле на член 204 от този кодекс.

31 Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точки 25 и 26 от представеното заключение, задължението на титуляря на транзитния режим да представи стоката пред митническата служба по направление съгласно член 96, параграф 1 буква а) от Митническия кодекс изпълнява основна роля за функционирането на митническия надзор в рамките на такъв режим, тъй като съгласно член 92, параграф 2 от посочения кодекс това представяне позволява

на митническите органи да установят, след съпоставка на данните, с които разполагат съответно митническата служба по изпращане и митническата служба по направление, ако транзитният режим е приключил правомерно.

32 Следователно в положение като разглежданото в главното производство, вследствие на неизпълнението на задължението за представяне на стоката в митническата служба по направление, преди тази стока да напусне митническата територия на Съюза, компетентните органи са възпрепятствани да упражнят едно от правомощията си по осъществяване на митнически контрол съгласно член 37, параграф 1 от Митническия кодекс, а именно предвиденият в член 92, параграф 2 от този кодекс контрол, който е от решаващо значение за функционирането на транзитния режим, като позволява на тези органи да установят дали транзитният режим е приключил правомерно. Такова неизпълнение представлява отклонение от митническия надзор по смисъла на член 203 от Митническия кодекс, тъй като не са изпълнени изискванията на член 365, параграф 3 или член 366, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане, които позволяват да се приеме, че подобен режим е приключен, независимо от непредставянето на стоката в митническата служба по направление.

33 Доколкото Европейската комисия твърди, че в настоящия случай е изключено да е налице отклонение от митнически надзор, тъй като разглежданите в главното дело стоки се намират под митнически надзор до тяхното извеждане от митническата територия на Съюза, следва да се посочи, че тъй като е пропуснало да изпълни произтичащото от член 96, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс задължение да представи тези стоки на съответните митнически служби по направление, преди те да напуснат митническата територия на Съюза, B & S е отклонило стоките от митнически надзор, дори още преди те да са напуснали митническата територия на Общността.

34 Освен това единствено обстоятелството, че разглежданите в главното дело стоки са изведени извън митническата територия на Съюза не е пречка за това неизпълнението на задължението за представяне на тези стоки на съответните митнически служби по направление да се квалифицира като „отклонение от митнически надзор“, което води до пораждане на митническо задължение на основание на член 203 от Митническия кодекс. В действителност Съдът вече е приел, че е налице подобно отклоняване, независимо от липсата на неправомерно включване на съответните стоки в икономическия оборот на Съюза.

35 Така в решение Hamann International (C-337/01, EU:C:2004:90) Съдът приема, както следва по-специално от точки 21—24, 32 и 36 от това решение, че с оглед на обстоятелствата по делото, завършило с постановяването на това решение, неизпълнението на задължението за представяне на стока, поставена под транзитен режим представлява отклонение от митническия надзор по смисъла на член 203 от Митническия кодекс, дори и когато съответната стока е изведена извън митническата територия на Съюза. В решение SEK Zollagentur (C-75/13, EU:C:2014:1759) Съдът приема, както следва по-специално от точки 18 и 33 от това решение, че временното отделяне на транзитния документ от стоките, посочени в него, трябва да се определя като „отклоняване на въпросните стоки от митнически надзор“ по смисъла на този член, дори когато разглежданите стоки са включени в икономическия оборот на Съюза след допускането им за свободно обращение.

36 Освен това следва да се припомни, че икономическият характер на правото на внос не е пречка в дадено положение, в което стоките са напуснали митническата територия на Съюза, да възникне митническо задължение на основание на член 203, параграф 1 от Митническия кодекс, тъй като член 239 от този кодекс предвижда, че при определени условия законно дължимите митни сборове се възстановяват или опрощават (вж. в този смисъл решение Hamann International, C-337/01, EU:C:2004:90, т. 34).

37 На последно място, констатацията в точка 30 от настоящото решение, не може да се постави под въпрос от довода, представен от запитващата юрисдикция и изложен от B & S, че от решение X (C-480/12, EU:C:2014:329) следва, че при неизпълнение на задължението за представяне на разглежданите в главното производство стоки на съответните митнически служби по направление не се поражда митническо задължение на основание член 203 от Митническия кодекс, доколкото при напускането на тези стоки на територията на Съюза се елиминира рискът от неправилна интеграция на тези стоки в икономическия оборот на Съюза.

38 В действителност, видно от точка 37 от това решение, както и от изложението на фактите по делото, което е завършило с постановяване на посоченото решение, в него се разглежда случай, в който въпросните стоки са били представени, макар и със закъснение, пред митническата служба по направление. За разлика от това, разглежданите в главното производство стоки обаче не са били представени на съответните митнически служби по направление, което да позволи на съответните органи да се уверят, че транзитният режим е приключил правомерно.

39 Както генералният адвокат отбелязва в точки 30 и 31 от представеното заключение по отношение на посочената в точка 35 от настоящото решение съдебна практика, от решение X (C-480/12, EU:C:2014:329) не би могло да се изведе общото правило, че само по себе си единствено доказателството, че стоките не са надлежно включени в икономическия оборот на Съюза, е достатъчно, за да се изключи отклоняването от митническия надзор или възникването на митническо задължение въз основа на член 203 от Митническия кодекс.

40 С оглед на всички изложени съображения на първия въпрос трябва да се отговори, че членове 203 и 204 от Митническия кодекс следва да се тълкуват в смисъл, че ако не е изпълнено задължението за представяне на стока, поставена под режим транзит в митническата служба по направление, възниква митническо задължение не на основание на член 204 от този кодекс, а на основание на член 203 от посочения кодекс, когато съответната стока е изведена извън митническата територия на Съюза и титулярят на посочения режим не е в състояние да представи документите по член 365, параграф 3 или по член 366, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане.

По втория и третия въпрос

41 Следва да се посочи, че член 859 от Регламента за приложение, към който се отнасят вторият и третият въпрос, не намира приложение към посочените в член 203 от Митническия кодекс положения. Следователно предвид отговора на първия въпрос не е необходимо да се отговаря на втория и третия въпрос.

По съдебните разноски

42 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Членове 203 и 204 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г., следва да се тълкуват в смисъл, че ако не е изпълнено задължението за представяне на стока, поставена под режим транзит в

митническата служба по направление, възниква митническо задължение не на основание на член 204 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 1791/2006, а на основание на член 203 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 1791/2006, когато съответната стока е изведена извън митническата територия на Европейския съюз и титулярят на посочения режим не е в състояние да представи документите по член 365, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, в редакцията му след приемането на Регламент (ЕО) № 993/2001 от Комисията от 4 май 2001 г., или по член 366, параграфи 2 и 3 от Регламент № 2454/93, в редакцията му след приемането на Регламент (ЕО) № 1192/2008 на Комисията от 17 ноември 2008 г.

Подписи